

Τὰ Μονόγραφα τῆς ΒΛΙΑ, 495 [1857]

Γερ. Μαρτιορά

Κυριό το πρώτο ψυχολογικό ... 2074 εἰς Δ. Συμφωνία

ΓΜ 7115 (ὄσον, εἰς Legrand 1961 *Lesu blyodhous
vni varissime **)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Σ.Φ. 1.000€

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Ω Δ Η.

Αὐτός, Θεά, ποῦ σ' ἔκραξε,
Μ' ἄρμονικὴ γλυκάδα,
Νὰ κλάψης 'ς ἓνα λείψανο, (α)
Μία 'μέρα, 'ς τὴν Ἑλλάδα,
Τώρα 'ς τοῦ χάρου κείτεται
Τὸ παγωμένο στρῶμα,
Κ' ἓνα σου δάκρυ ἀκόμα
Αποζητάει κ' ἐκεῖ.

Αὐτός, μὲ τὴν ὀλόθερμη
Τῆς νεότητος φαντασία,
Ὅχ τῶν Ἡρώων τὰ κόκκαλα
Σ' εἶδε νὰ βγῆς, ὦ! Θεία!
Μὲ τὸ σπαθί, ποῦ τρόμαξε
Τ' Ἀγαρινοῦ τ' ἀστέρι,
Μὲ τὸ σταυρὸ 'ς τὸ χέρι
Σ' εἶδε νὰ βγῆς μ' ὀρμή.

Θυμᾶσαι πῶς 'χαιρέτησε
Τῆς νίκης τὴν ἡμέρα,
Ἐάν ἢ λαμπρὴ κυμάτισε
Σημαία σου 'ς τὸν ἀέρα;
Αλοιά! τὸν ἀγροικήσαμε
Καὶ πρὶν νὰ ξεψυχήσῃ,
Γλυκὰ νὰ τραγουδήσῃ
Τὸ θεῖο χαιρετισμό! (β)

Ἐλα, Θεά! — δὲν πρέπουνε
Τῆς δάφνης τὰ κλονάρια
Μόνον ἐκεῖ ποῦ πέσανε
Τ' ἀνδρεῖα σου παλληκάρια —
Νὰ πλέξῃς ὀλοπράσινο
Στεφάνι τιμημένο,
Μὲ δάκρυα ποτισμένο,
Ἐλα γοργὰ κ' ἐδῶ!

Ἰδὲς, ἰδὲς περιλυτῆ
Κί ἄλλη Θεά περνάει,
Καὶ 'ς τὴν ἀχνὴ παλάμη της
Τὸ μέτωπο βαστάει·
Λύρα κρατεῖ μ' ὀλόμαυρο
Μαγνάδι σκεπασμένη,
Σ' τὸ ξόδι ποῦ θὰ γένη
Παγένοντας κί αὐτή.

Αγκαλιασθεῖτε, κλάψετε
Κ' ἢ δύο 'ς αὐτὸ τὸ Σῶμα,
Ποῦ λὲς κί ἀπὸ τὴ φλόγα Σας
Εἶν' ἀναμμένο ἀκόμα·
Χαρὰ 'ς τὴ γῆ, π' ἀνοίγοντας,
Θὰ 'χῃ παρόμοια χάρι
Σ' τὰ σπλάγχνα της νὰ πάρῃ
Ἐκεῖνο τὸ κορμί!

ὦ! πέστε, Σεῖς Ἀθάναταις,
Τὶ θησαυρὸ θὰ κλείσῃ
Κί ὁ λάκκος ὄχ τὰ βάρθη του
Μὲ μιᾶς νὰ λαχταρίσῃ:
Τ' ἀστρα δροσιὰ νὰ ρίξουνε,
Ἡ γῆ λουλούδια πλήθος,
Σ' τὸ παγωμένο στῆθος,
Σ' τὴν ἄσπρη κεφαλή.

Πέστε, ν' ἀκούσουν Ἕλληνες,
Φίλοι κ' ἐχθροί μας ξένοι,
Ποῦ μὲ τὸν ὕμνον ἢ τέχνην του
Δὲν εἶναι ἀπεθαμμένη·
Ὅπου 'ς τὸν κόσμον ἰγλίγορα
Θὲ νὰ βγῇ τραγουδώντας,
Πατόκορφα φορῶντας
Λαμπρότατη στολή.

Ἡ θεία πνοὴ τῆς τέχνης του
Αδιάκοπα ἔφουσε,
Κί ὠραῖα, καινούρια πλάσματα
Μὲ μιᾶς δημιουργοῦσε.
Σ' τὸν κόσμον κόσμους ἀπειρους
Ὁ Μέγας εἶχε χτίσει. . . .
Ἄ! τοῦπρεπε νὰ ζήσῃ
Μ' αὐτοῦς παντοτεινά.

Καὶ ζῆ — καθάρια, ξάστερη
Ἡ θεία ψυχὴ μᾶς μένει
Σ' τὸ στίχο τὸν ἀθάνατο
Πιστὰ ζωγραφισμένη·
Ἐκεῖ τὸ Πνεῦμα δείχεται
Μ' ἀναλαμπὴ μεγάλη,
Φέγγουν ἐκεῖ τὰ κάλλη
Ὅπου 'χε 'ς τὴ θωριά.

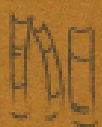
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

(α) Ἀσθερῶς γὰρ ἄλγος πᾶψε — Νὰ χτυπᾶς μὲ τὸ σπαθί — Τώρα σίμωσε καὶ κλάψε — εἰς τοῦ Μπαῖρον τὸ κορμί —
Στροφή α. Ὑμνος εἰς τὸν θάνατον Λόρδ Μπαῖρον.

(β) Λίγαις στιγμαῖς προτοῦ ὁ Ποιητὴς ἀπεθάνῃ, ἐτραγουδοῦσε τὸν Ὑμνον τῆς Ἐλευθερίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ